

Pris som til Statens Kornforretning — Møllen faar i saa Fald godtgjort af denne for Byg, Rug og Hvede 4 Øre og for Havre 3 Øre pr. kg — *eller* han kan lade Kornet male der og faa Formalingsprodukterne tilbage, idet han (Producenten) saa faar ovennævnte Godtgørelse udbetalt af Møllen minus dennes Tilgodehavende for Malingen. Møllen faar derefter den hele Godtgørelse refunderet af Kornforretningen og har derved faaet sin Maleløn.

Medens Forholdet før den ovennævnte Forhøjelse af »Korntrygden« var det, at Prisreduktionen blev betalt med 3 Øre pr. kg for Rug, Hvede og Byg og samme Godtgørelse blev betalt over hele Landet for 800 kg Havre pr. Producent pr. Aar undtagen i en Del vestlandske og trønderske Kystegne, hvor der betaltes Prisreduktion for al Havre, som blev malet, ændredes disse Bestemmelser noget fra 1. Juli 1931. Den vigtigste Ændring bestod deri, at Begrænsningen for Havren ophævedes, saaledes at Prisreduktionen derefter blev udbetalt for al Havre, som blev malet, og som var egnet til Fremstilling af Mel eller Gryn til Menneskeføde. Desuden blev Prisreduktionen for Rug, Hvede og Byg forhøjet til de nugældende 4 Øre pr. kg og i de Egne, hvor der tidligere var blevet ydet Støtte for ubegrænsede Mængder Havre, samt i Nordnorge, blev Prisreduktionen endelig forhøjet til 4½ Øre pr. kg for alle Kornsorter.

Disse Ændringer, der gennemførtes i Stortinget under megen Modstand — Regeringen maatte til sidst gøre Kabinetsspørgsmaal paa Sagen — betød en Forhøjelse af den samlede Korntrygd med 2 Mill. Kr. om Aaret, og kun denne Del af »Korntrygden« kan betragtes som en Kriseforanstaltning i denne Forbindelse. Forhøjelsen blev begrundet med den raadende Krise, men der blev ikke fastsat nogen Varighed for Forhøjelsen eller paa anden Maade givet denne en begrænset Karakter, som vilde bringe den til automatisk Ophør. For det sidst forløbne Kornaar, 30. Juni 1932—1. Juli 1933, var Korntrygden eller Overprisen for norskavlet Korn budgetteret til 8,1 Mill. Kr. Paa Grund af den gode Høst blev Beløbet betydeligt større, nemlig 9,3 Mill. Kr., hvilket altsaa er det Beløb, som Forbrugerne maa betale til Støtte for den norske Kornavl. Herved maa det dog bemærkes, at de grovere Brødsorter ikke belastes med nogen Del af dette Beløb, der alene vedrører det almindelige Husholdningsbrød og Franskbrød. For disse Brødsorters Vedkommende var en samlet Overpris paa 8,1 Mill. Kr. ensbetydende med en Forhøjelse af Brødprisen paa 2½ Øre for et 1-kg Brød.

Det kan her yderligere anføres, at under Behandlingen i Stortinget umiddelbart før dets Hjemsendelse af et af Regeringen stillet Forslag om, at der af Statens Kornforretnings Anlægs- og Driftsfond anvendes 2,3 Mill. Kr. til Opførelse af en Kornsilø i Oslo, stillede Bondepartiet og Højre Forslag om en Forhøjelse af »Korntrygden« i Overensstemmelse med det af Stortingsmand Sundby under den tidligere omtalte Interpellationsdebat fremsatte Forslag gaaende ud paa, at Indkøbsprisen for norskavlet Hvede og Rug forhøjes ved, at Overprisen for disse Kornsorter forøges med 3 Øre pr. kg, dog at hvis Verdensmarkedsprisen stiger, skal den nævnte Forhøjelse af Overprisen reduceres saaledes, at den ikke medfører mere end 3 Øre højere Indkøbspris pr. kg end den nuværende, at Regeringen bemyndiges til at forhøje den nuværende Reduktionspris for Havre ved Formaling til eget Brug med 1 Øre pr. kg, saafremt det skulde vise sig nødvendigt for at regulere Tilbudet af Salgshavre, til det Kvantum, som naturligt kan afsættes til Havregryns møller, Statens Virksomheder m. v., og at de med dette Forslag forbundne Udgifter dækkes af Kornforretningens oplagte Fonds.

Bondepartiets og Højres Begrundelse herfor var, at det efter deres Mening under de nuværende ikke mindst for Landbruget saa vanskelige Tider ikke kunde være tilraadeligt at ofre et saa stort Beløb overvejende til at lette Importen af Korn, og at de derfor mente, at det vilde være rigtigere og paa Grund af Landbrugskrisen nu ogsaa nød-